

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Biroul de informare și relații publice

26 iunie 2017

PRECIZĂRI

În urma solicitărilor primite din partea reprezentanților mass-media referitoare la motivarea soluției de clasare pronunțată în cauza cunoscută generic sub denumirea OUG 13, **Biroul de informare și relații publice din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este împuternicit să facă aducă la cunoștința opiniei publice următoarele:**

Procurorii Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au dispus clasarea cauzei cu privire la infracțiunile de prezentare cu rea-credință de date inexacte, Parlamentului sau Președintelui României cu privire la activitatea Guvernului prev. de art. 8 al. 1 lit. b din Legea 115/1999, sustragerea sau distrugerea de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p, sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri prev. de art. 275 C.p și fals intelectual prev. de art. 321 C.p.

În motivarea soluției, procurorii au reținut următoarele:

În data de 8 februarie 2017, Președintele Senatului a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra existenței unui conflict juridic de natură constituțională dintre Guvernul României și Ministerul Public – Direcția Națională Anticorupție, generat de demersurile procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, constând în anchetarea circumstanțelor în care a fost elaborat proiectul de ordonanță de urgență a Guvernului referitor la modificarea și completarea Codului penal, respectiv a Codului de procedură penală.

Curtea Constituțională, în cadrul procesului de examinare a cererii, a analizat actele de sesizare și actele procesuale emise, statuând în decizia nr. 68 din data de 27.02.2017 cu privire la "faptele reclamate și cele reținute în ordonanța procurorului de caz", că "toate elementele prezentate drept elemente materiale constitutive ale infracțiunilor imputate nu constituie

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Biroul de informare și relații publice

altceva decât aprecieri personale sau critici ale autorilor denunțului cu privire la legalitatea și oportunitatea actului adoptat de Guvern. Astfel, circumstanțele adoptării actului normativ, luările de poziție publice contradictorii ale ministrului justiției și ale prim-ministrului, urmate de decizia adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal și a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, ... constituie, în mod evident, aspecte privind legalitatea și oportunitatea adoptării actului criticat, care nu pot intra în sfera de competență a procurorilor, respectiv nu pot face obiectul activității de cercetare penală”.

De asemenea, ” Curtea, analizând încadrarea juridică a faptelor denunțate, așa cum este ea configurată de către procuror în ordonanța de începere a urmăririi penale in rem, reține, ”în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000...datorită caracterului de generalitate al unei legi sau ordonanțe, ”folosul” din textul incriminator are în vedere alte ipoteze și nicidecum ”beneficiul” obținut de o persoană ca urmare a adoptării unui act normativ, astfel că acesta nu poate fi în niciun caz element constitutiv al laturii obiective a unei infracțiuni și astfel nu poate determina răspunderea penală”, că ” referitor la infracțiunea prevăzută de art.8 alin.(1) lit.b) din Legea nr.115/1999... din analiza elementelor constitutive ale acestei infracțiuni reiese că această normă este incidentă atunci când prezentarea de către membrii Guvernului a datelor inexacte este rezultatul îndeplinirii unei obligații legale față de cei îndrituiți să solicite aceste date, Parlamentul, respectiv Președintele României. Or, raportat la starea de fapt descrisă în denunțul formulat și reținută în ordonanța de începere a urmăririi penale emisă de organul judiciar, potrivit căreia ”în mod deliberat ministrul justiției a dezinformat Parlamentul României cu privire la intențiile lui a promova acte normative [...] prin procedura ordonanței de urgență” și că ”în mod deliberat, prim-ministrul României și ministrul justiției l-au dezinformat pe Președintele României, înaintea ședinței de Guvern că nu aveau intenția să treacă pe ordinea de zi cele două ordonanțe”, Curtea constată că ”datele

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Biroul de informare și relații publice

inexacte” se referă la necomunicarea unor intenții, care, în viziunea autorilor denunțului și a organului judiciar, se convertește în ”dezinformare”. Nicio normă legală sau constituțională nu obligă Guvernul să-l informeze pe Președintele României cu privire la ”intențiile” sale în sensul includerii pe ordinea de zi a unei ședințe de Guvern a actelor normative supuse adoptării și nici să informeze Parlamentul cu privire la ”intenția” sa de a adopta ordonanțe de urgență. Cu privire la acest din urmă aspect, singura obligație a Guvernului este de a depune, după adoptare, ordonanța de urgență spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă pentru ca aceasta să intre în vigoare, conform art.115 alin.(5) din Constituție.” și că ” pentru alte trei infracțiuni, respectiv infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prevăzută de art.259 alin.(1) și (2) din Codul penal, infracțiunea de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri, prevăzută de art.275 din Codul penal, și pentru infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art.321 din Codul penal... pentru care s-a dispus extinderea... nu sunt de natură a schimba starea de fapt și de drept a cauzei și, implicit raționamentul Curții Constituționale în analiza și soluționarea conflictului juridic de natură constituțională dintre Ministerul Public și Guvern.”

În concluzie, Curtea Constituțională a decis că ”prin verificarea circumstanțelor în care a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr.13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal și a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și-a arogat competența de a efectua o anchetă penală într-un domeniu care excedează cadrului legal”.

Având în vedere cele mai sus expuse, procurorii Secției de urmărire penală și criminalistică au apreciat că în cauză sunt aplicabile prevederile art. 16 a. 1 lit. b teza I-a cu privire la infracțiunile de prezentare cu rea-credință, de date inexacte, Parlamentului sau Președintelui României cu privire la activitatea Guvernului prev. de art. 8 al. 1 lit. b din Legea

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Biroul de informare și relații publice

115/1999, sustragerea sau distrugerea de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p, sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri prev. de art. 275 C.p și fals intelectual prev. de art. 321 C.p, motiv pentru care, în temeiul art. 315 al. 1 C.p.p și au dispus clasarea cu privire la acestea.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO